

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, επειδή παρέλειψε να θεσπίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1984 σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις.
2. Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Σύμφωνα με το άρθρο 189 παράγραφος 3 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Σύμφωνα με το άρθρο 5 πρώτη παράγραφος της συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Η προθεσμία συμμορφώσεως των κρατών μελών με την οδηγία 84/360/ΕΟΚ έληξε στις 30 Ιουνίου 1987, χωρίς η Ελλάδα να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα που είχε λάβει για τη συμμόρφωσή της. Κατόπιν της εκδόσεως της αιτιολογημένης γνώμης της Επιτροπής, η Ελληνική Κυβέρνηση απάντησε ότι οι διατάξεις του νόμου 1650/86, «για την προστασία του περιβάλλοντος», πραγματώνουν την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις περισσότερες διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας 84/360/ΕΟΚ και ότι η πλήρης ενσωμάτωση της οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη θα επέλθει με τη δημοσίευση κοινής υπουργικής απόφασης. Η Επιτροπή διαπίστωσε από την εξέταση του νόμου ότι δεν προβλέπει ειδικές διατάξεις σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις, όπως το απαιτεί η οδηγία, αλλά παραπέμπει για τη λήψη αυτών των μέτρων σε κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών. Η απόφαση αυτή όμως δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα, παρά τις διαβεβαιώσεις των ελληνικών αρχών ότι δρισκόταν ήδη στις 31 Ιανουαρίου 1989 στο στάδιο της υπογραφής της από τους συναρμόδιους υπουργούς.

Προσφυγή της Cosimex GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Αυγούστου 1989

(Υπόθεση 259/89)

(89/C 238/11)

Η επιχείρηση Cosimex GmbH εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Dr. Achim von Winterfeld, Hülchrather Straße 4, D-5000 Köln 1, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Dr. Ernest Arendt, 4, Avenue Marie-Thérèse, L-2010 Luxembourg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινο-

τήτων στις 16 Αυγούστου 1989 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 7ης Ιουνίου 1989 στην υπόθεση IV/32.724 — Moll (Cosimex)/Vichy, που περιέχεται στο από 7ης Ιουνίου 1989 έγγραφο του γενικού διευθυντή ανταγωνισμού, καθώς και με την απόφαση αυτή απερίφθη το αίτημα που είχε διατυπώσει η προσφεύγουσα, με την καταγγελία της της 13ης Μαΐου 1988, να αναγνωρίσει ότι η Société d'Hygiène Dermatologique de Vichy, F-Asnières, παρέδωξε το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, επειδή άσκησε πίεση σε χονδρεμπόρους στη Γαλλία και το Βέλγιο να μην προμηθεύουν στην προσφεύγουσα προϊόντα «Vichy» και να υποχρεώσει την Société d'Hygiène Dermatologique de Vichy να μη συνεχίσει τη διαπιστωθείσα παράβαση.
2. Να καταδικάσει την καθώς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

— Παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ: η αιτιολογία με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία ότι, δηλαδή, δεν αποδείχθηκε συμφωνημένη άρνηση παραδόσεως των εν λόγω προϊόντων, είναι προφανώς ανακριδής. Η επιχείρηση Vichy εφαρμόζει εντός της Κοινότητας επιλεκτικό σύστημα διανομής (λιανική πώληση στα φαρμακεία), το οποίο, ωστόσο, στη Γαλλία και το Βέλγιο παρουσιάζει στην πράξη κενά. Στη Γαλλία, κατόπιν δικαστικών αποφάσεων, το σύστημα αυτό διανομής έχει γίνει ελαστικότερο. Η άρνηση παραδόσεως προϊόντων και η πίεση που ασκείται προς το σκοπό αυτό εντάσσονται στο συμβατικό σύστημα, έστω και αν αυτό παρουσιάζει κενά, που διατηρεί η επιχείρηση Vichy με τους αγοραστές της.

Ο σκοπός που επιδιώκει το σύστημα διανομής της Vichy, δηλαδή η πώληση των προϊόντων Vichy μόνο στα φαρμακεία, δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ. Πρόκειται για καλλυντικά προϊόντα που δεν έχουν καμία φαρμακευτική ενέργεια. Για τη γερμανική αγορά η λιανική πώληση μόνο από τα φαρμακεία έχει ως συνέπεια τον αποκλεισμό από την αγορά των προϊόντων κοσμητικής, των οποίων η πώληση από τα φαρμακεία απαγορεύεται διά νόμου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

— Κατάχρηση διακριτικής εξουσίας: Η Επιτροπή υπερέδωξε τα όρια της διακριτικής της εξουσίας διότι στηρίχθηκε στις μερικώς μη πραγματοποιηθείσες κοινοποιήσεις των συμφωνιών διανομής της επιχείρησης Vichy για να απορρίψει την καταγγελία της προσφεύγουσας, χωρίς να λάβει υπόψη τη διάρκεια και την έκταση της διαδικασίας απαλλαγής.